

XV НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Притча з сьогоднішнього Євангелія, так само як і перше читання, говорить про діюче слово Боже. Святий Тома казав, що Біблія є святою, бо вона говорить про святі речі, натхненна Святим Духом, а також тому, що має силу освячувати. Бог говорить не для того, щоб повідомити людині про те, що їй було б добре знати, а щоб перетворити її серце.

Однак Слово Боже не діє на людину примусово, а має бути прийняте. Саме це ілюструє притча про сіяча. Бог не перестає сіяти насіння і прагне стати доступним для людей. Він понад усе бажає, щоб Його пізнали й полюбили.

Але, як каже нам Ісус, існують чотири можливі типи ставлення:

- ті, хто слухає, але не розуміє (і не прагне зрозуміти, на відміну від апостолів, які саме тому й запитують);
- ті, хто сприймає лише поверхнево і одразу охолоджується;
- ті, хто через своє безладне життя втрачає здатність розуміти (погані звички притупляють розум і знечутливають до Божих поривів),
- і, нарешті, ті, хто приймає її і дає їй зростати.

Ця євангельська розповідь також показує, як апостоли, слухаючи притчу, не задовольняються власним тлумаченням: тим, що вони, з огляду на свої здібності, можуть зрозуміти чи уявити. Вони воліють запитати Ісуса. Адже Слово Боже треба смакувати в молитві. Частину цієї роботи виконують проповідники, або її можна замінити книгами для роздумів, але ніщо не замінить молитви. Саме там для нас прояснюються багато уривків з Євангелія. Тому, коли Його запитують, чому Він говорить притчами, Ісус відповідає: «Бо дивляться, але не бачать, і слухають, але не чують і не розуміють».

Слово Боже не можна сприймати як книгу, яка, якщо її науково вивчити, навчить нас усього. Воно має бути пояснене самим Богом. Звідси, наприклад, впливає роль магістеріуму Церкви, який тлумачить Святе Письмо за допомогою Святого Духа. І саме тому найкращі коментарі до Євангелій — це ті, що написали святі. Святий Августин казав: «Писання розуміються через життя святих». Чому? Бо це чоловіки й жінки молитви, які слухають Слово таким, яким воно є — Словом Божим, — і тому прислухаються до нього, зберігають його, роздумують над ним і застосовують у своєму житті. Нам слід усвідомити, що коли під час Меси, після проголошення кожного читання, нам оголошують, що це Слово Боже, то це не просто повторення формули, а повідомлення про те, що саме тут, у цей момент, Бог промовляє до нас. А молитва завжди є відповіддю Богові, який першим промовив до нас.